

малко, но вършатъ важна работа. Когато въ кръвта ни и въ тълото ни навлѣзатъ микроби, бѣлитъ кръвни тѣлца нападатъ микробитъ, изяждатъ ги и така спасяватъ човѣка отъ болести.

— Ами тогава защо боледуваме, и нѣкои хора умиратъ отъ болести?

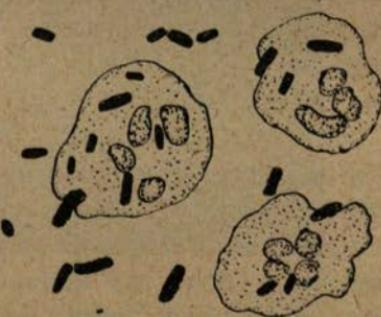
— Понѣкога микробитъ сѫ много и по-силни отъ бѣлитъ кръвни тѣлца. Тогава тѣ отдѣлятъ и много отрови и надвишватъ на бѣлитъ кръвни тѣлца. Въ по-ранните времена голѣмъ брой хора сѫ умирали отъ страшни заразителни болести: тифусъ, едра шарка, дифтеритъ, бѣсъ, синя прищка, холера, чума и др. Сега вече ученитѣ използватъ самитъ микроби, за да лѣкуватъ съ тѣхъ болеститъ.

— Съ микроби ли? Разважете ни, г-нъ Петровъ!

— Тъкмо това искахъ да ви обясня. Ученитѣ сѫ забелязали, че когато човѣкъ прекара нѣкоя болесть, обикновено следъ това той не се заразява вече отъ нея и рѣдко боледува втори пжть. Като че ли нѣщо е останало въ тълото

му отъ първото боледуване, което не позволява втори пжть на микробитъ да му действуватъ. И наистина, откри се, че такива спасителни вещества оставатъ въ кръвта на човѣка. При първото боледуване бѣлитъ кръвни тѣлца сѫ произвели голѣмо

количество противоотрови, които сѫ унищожили микробитъ и тѣхните отрови, и човѣкъ е оздравѣлъ. Тия противоотрови обаче сѫ останали въ кръвта му

Бѣлитъ кръвни тѣлца поглъщатъ микробитъ и ги изяждатъ.